

Anàlitzar l'infantament de Jesús amb la veneració que la santedat d'aquesta mare i d'aquest fill ens imposen, pot sublimar encara la nostra idea d'aquest misteri que és mes pur explicat tal com és, que dixant-lo com ina tema de divagació lliure

No podia haver-hi en aquest infantament ni corrupció moral ni dolor físic de cap mena. Si creiem que la Verge Maria es trobá mare miraculosament es just també creure que l'infantament de Jesús si no fou un miracle nou, fou l'acabament del miracle de l'encarnació. Deu tigué per aquesta Verge, la seva obra mes sublim, el maxim respecte: la mateixa delicadesa que trobem en l'encarnació la trobem en l'instant de l'infantament de Jesús. L'encarnació es fa ,deixant la Mare de Deu intacte, i l'infantament la deixa també intacta, igualment Verge, i mes sublim que mai.

Sant Jeroni s'indigna contra el fet que algú pensés que la Verge Maria pogués ne necessitar llevadora. La mare-diu S. Jeroni- fou la llevadora. (Aquest miracle -dau S. Ignasi-s'acomplí en el silenci.) (1) (Efes .19 .1.)

L'evangelista S. Lluc, el confident de la Mare de Deu, diu molt delicadament que ella era ben sola en aquets moments, puig que fou ella la que "~~embolcallà~~" "embolcallà l'infant en bolquers i l'acotxà en una establia."

No podia pas la Verge Maria esser sotmesa a dolors com les altres mares. Els dos castigs imposats a Eva i a les filles d'Eva els dolors de l'infantament i la

sotmissió a la potència de l'home, no podien afectar a la que havia estat concebuda sense pecat original i vivia en castedat absoluta amb el seu espós.

Hi ha ~~una~~^e explicació, que podriem dir-ne mecànica, d'aquest infantament sense dolor. Diuen els teòlegs que el més gran miracle que podem observar en la persona de Jesús es el que la gloria de la seva divinitat no irradiés en el seu cos, miracle permanent.

Molt més que els cossos gloriosos ja ressucitats la seva ànima havia de tenir les quatre propietats d'impassibilitat, agilitat, subtilitat i claredat. La suspensió d'aquestes propietats només podia obtenir-se per un miracle continu a fi que el Crist pogués portar a terme l'obra de la nostra redempció sofrint passió i mort. Si hagués estat impassible i tan agil i subtil i resplendent el seu cos, qui hauria pogut detenir-lo i crucificar-lo? D'aquestes quatre propietats diu S. Tomàs, permeté Deu que en la persona de Jesús se'n manifestessin alguns indicis abans de la seva mort. La propietat de claredat la veiem en la transfiguració; la de la impassibilitat en fer-se escàpol dels jueus de Nazaret que volien llençar-lo daltabaix d'un cingle; la d'agilitat en caminar sobre les aigües del llac de Tiberiades i la de subtilitat en el fet de sortir del claustre inviolat de la Verge Maria. El veieu el prodigi? Era més miracle en la persona de Jesús no apareixer resplendent que manifestar-se com un sol en la transfiguració. En les breus manifestacions de les seves 4 propietats hi hagué podri-

podriem dir una suspensió del miracle. Doncs bé: a l'hora del naixement funcionà naturalment la propietat de subtilitat, la qual cosa vol dir que la mare restà intacta, de la mateixa manera que restarà closa, intacta la llosa segellada del sepulcre el dia de la Resurrecció. Els grans vidents de la mística concorden amb els teòlegs i en les seves visions Anna Caterina Emmerich diu que la Verge Maria entre en extasi sense tocar a terra, les mans creuades sobre el pit. Augmentava per moments el resplendor que l'envoltava. De sobte la Verge Maria abaixa els ulls a terra per adorar el seu Deu d'el qual ella, havia esdevingut mare. Als peus d'ella, ajagut sobre un drap hi havia el nen Jesús.

Amb mitja dotzena de ratlles famoses, Bossuet explica el misteri d'una manera genial:

" Ell surt com un esclat de llum, com un raig de sol: La seva mare està admirada de ~~veure'l~~ veure'l apareixer així de cop: ni crits ni violència en aquest infantament; miraculosament concebut, neix encara més miraculosament; i els sants troben encara més meravellós que ~~gagi~~ nascut d'una verge que haver estat concebut per una verge." (1)
(Elevations sur les mystères, XV I.5.3e lev.)

Sabudes aquestes coses potser serà útil al lector tenir d'aquest misteri una idea més simple i més exacta i pensar que el miracle de l'infantament, s'assembla moltíssim a un altre que s'acompleix cada dia milers i milers de vegades: sense ni ado-

adonar-se'n, igual que la Verge Maria cada sacerdot a l'hora de la consagració es troba el Bon Jesús sobre els corporals. Aquest miracle es del mateix estil que l'altre, de la mateixa mà. No cal pas cercar la comparança en un simil d'altre ordre. En-

En compte d'haver-hi ~~dolor~~ corrupció i dolor en aquest infantament hi ha l'alegria mes pura a semblança del que diu Isaias en anunciar la florida de la terra deserta i árida en tornar del captiveri babilonic el pobled'Israel: Ella germinará i florirá com una satalia, tota ella jubilará en la joia i en els cannts de triomf. (Isaias XXXV, 1, 2)

Peró ara no us penseu ~~que~~ que aquesta incarnació i aquest infantament miraculosos llevin a la Verge Maria res ni mica del seu titol de mare. Encara que l'encarnació ~~es~~ sigui obra de l'Espirit Sant, la Verge Maria es tan mare com les altres mares i molt mes i tot. El cos de Crist-dij Sant Tomàs- no fou pas portat del cel, com pretenia l'heretge Valenti, sinó que fou pres de la Verge Maria i format amb la seva sang mes pura. No cal res mes per a esser mare. La Verge Maria és doncs mare de Jesucrist.

La Verge Maria és també Mare de Déu i curia en heretgia-proclama el Concili ~~d'Efe~~ d'Efes-qui ho negués. I aixó es evident, perquè si Jesús és veritablement Deu, Ella Es Mare de Déu entenent aci per " Déu " la segona persona de la Santissima Trinitat, el Fill encarnat.

Els catalans tenim l'honor ~~de~~ d'anomenar Mare de Déu a la Verge Maria,

mentre els castellans li diuen li diuen la " Virgen ", els francesos la " Vierge " i els italians la " Madonna ". Els catalans arribem a l'extrem deliciosament pintoresc de dir: ja " Mare de Deu dels Dolors ", la " Mare de Déu de Montserrat, 2^a ja " Mare de Deu de Nària ". Imaginem quin efecte mes extrany ens faria sentir: la " Madre de Dios de los Dolores " o la " Mère de Dieu des Douleurs " o la " Madre di Dio dei Dolori, " i us fareu carrec de l'importancia d'aquesta dolça apel·lació que dona a la Verge Maria el nostre poble. Li donem un titol mes sublim que el de verge a Maria: Li diem Mare de Deu. Aquest titol és evidentment molt mes il·lustre perque per esser Mare de Deu, ja haureu vist, pel que he anat dient, que calia ~~ess~~ esser ~~Verge verge~~ .

Hi hagué a la cristiandat una alegria immensa quan en l'any 431 el Concili d'Efeso proclamá a petició de Sant Ciril, que la Verge Maria és Maes de Deu. Hi havia hagut heretges que havien negat que Jesucrist fos Déu i altres que fos home. Nesteri, negant la maternitat divina de Maria, renovava la negació contra la divinitat de Jesús. En Jesucrist com sabem ,hi ha el Déu i l'home, o sigui una sola persona amb les dues naturaleses ,la divina i la humana. Això no vol pas dir-escriví Sant Tomàs- que Maria sigui mare de la divinitat, sino mare ,segons la naturalesa humana ,de la persone que posseeix la divinitat i la humanitat.

Per a celebrar la proclamació del Dogma de la maternitat divina de Maria, ~~fou construït immediatament a Roma un temple~~

fou construït immediatament a Roma un temple en honor de la Mare de Déu, la basílica més il·lustre que té la Verge ~~Maria~~ al món i aue avui porta el nom de Santa Maria Maggiore, posada sota el patronat dels ~~Reis d'Espanya~~ Reis d'Espanya.

Aquest temple -amb permis sigui dit-la meua església predilecta quan jo vivia a Romaté, com cap mes altre basílica romana, aquell nosé que de famení que trobeu en totes les esglésies dedicades a la Mare de Déu, des de les ermites mes modestes fins als mes ^{santuaris} sumptuosos. Recordeu-ne un qualsevol de ben casolá i veureu com no m'equivoco, mentre jovo en esprit des de Santa Maria Maggiore fins al santuari del Monte Jercó, a Vicenza, luxos com una bomboneria i cap a Santa Maria della Salute blaca i marinera sota el cel argentat de Venécia, i passo des ~~dallá~~ d'allá al monestir de Trsat, a la banda iugoslava del golf del Carnaro i fineix el meu peregrinatge prop de Fribourg, a la ratlla de frontera entre el catolicisme i el protestantisme; i visito la graciosa capella de la Mare de Déu de Bourguillon, defensora de la fe, mig any voltada de verd, mig any voltada de neu.

Si Ella és Mare de Deu, la força de la seva intercessió ha d'esser immensa. El poble cristiá axis ho ha compres i li ha ofert des de la l'antiquitat mes remota la flor del seu entusiasme. Els indrests mes poetics del món, les muntanyes ~~alte~~ altes, els paisatjes mes elegants li han estat dedicats gentilment. I tan maternal la veureu quan la seva imatge hierática es feta pels bizantins o en el temps del

del nostre romànic, com per exemple a Montserrat, com quan se'ns presenta en un dels moments mes prodigiosos i mes misteriosos de l'escultura quan és gòtica i ben francesa, i sempre sonrient, o de la pintura, quan és italianíssima, des de els ~~ele~~ sienesos fins ~~ele~~ al període rafaèlic. El tema em duria massa lluny i es massa emocionant. Però hi ha encara les Mare -de-Deu d' Andalusia, tan humanes i amb aquells ulls tan humíds i les que foren vestides pel barroquisme, en llur camaril daurat essemblen realment reines. En aquest món tant trist la Mare de Deu hi ha portat tan consol i tanta poesia ! Du rant segles Ella ha il·luminat i presidit els carrers de les ciutats ,viles i pobles i quan l'han tret de les seves capelletes es veu que se'n'ha evaporat la poesia. A Roma, jo crec que n'hi ha centenars de Mares-de-Deu pels carrers. I totes tenien llum i flors. Les conec totes, i totes em coneixen. I a mes d'una li he portat rams de clavells i rosas.

La Verge Maria hp

La Verge Maria i Sant Josep ho sabien de cert que aquet Jesús és Fill de l'Altíssim. Per això l'alegria de tots dos era tan forta. Si només per haver posat un home al món les altres mares estan tan contentes, comteu si n'havia d'estar la Verge Maria que sabia que un home -Deu neixia en aquest món, fill d'Ella , i que Ella era Mare de Deu, Aquest naixement miraculós premiava la fe de Sant Josep i era per a la mare i l'espós una penyora de la futura glòria del Fill. Mai cap parell rella humana ha presenciat com Josep i Maria una cosa tan pura i tan forta. Recor-

deul'aclaparament immens d'Adam i Eva i contempleu l'alegria immensa d'aquesta altra
parella. En certs moments devia haver-hi pànic en l'ànima dels ^{dos} esposos perquè per
molt plens de gràcia que fossin la Verge i l'espós eren home i dona de carn i ossos
i amb un coneixement per força limitat dels designis de Deu. I encara devia esser
mes misteriós que aquest Rei promés, destinat a ocupar el tron d'un reialme sense
fi, hagués nascut tan pobre i en una establia. I més sorprenent que tot això que des-
prés d'arribar miraculosament ple de glòria i de potència, com no ha arribat mai
al món cap altre home, al cap d'una estona aquesta glòria s'apagués i l'Infant
es posés a plorar com qualsevol mortal.